

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801910672/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

DET FØRSTE BREV

tre-fire Mil om Dagen; men bare ved at fortsætte Vandringen kom jeg snart i Form igen.

Jeg forlod altsaa Torino, gik saa over Alperne og kom til Savoyen. Det er et hæsligt Landskab, fuldt af stejle Bjerge og Klipper; dog er der mange Landsbyer og Købstæder. Næsten alle Byerne i begge Fyrstendømmer var for nylig blevet erobret af Franskmændene og saa helt igennem sørgelige ud; paa den anden Side havde jeg nemt ved at komme igennem dem, for Fjenderne havde sløffet Murene, og Befæstningerne, der hidtil havde været meget stærke, henlaa nu uden Mandskab. Da jeg gik over Alperne, oplevede jeg tre Aarstider paa een Dag: Sommeren paa den piemontesiske Slette, Vinteren i Bjergene og Efteraaret i Savoyen. Man kommer over Alperne paa Muldyr, som er billigt til Leje ved Fodea af Bjergene. Bjergryggen er imidlertid flad, saa man kan køre med Firspand paa den. Da jeg var kommet over Højsletten, saa jeg flere Steder Folk, der udlejede Slæder, som kunde bringe een ned til Bjergets Fod paa et Øjeblik. Vi syntes ikke, vi steg ned – vi styrtede

som Duer, der af Stormen vild og vred
blir hvirvlet hovedkulds mod Jorden ned.

Det kalder Bjergboerne ramasser.

Jeg gik saa videre gennem Savoyen og Dauphiné til Lyon. Nu var Farerne og Besværlighederne overstaaet, og jeg regnede med at være i Salveten, for Resten af Turen kunde gennemføres uden Vanskeligheder, kun maatte jeg vandre nogle Mil gennem Bourgogne. Jeg havde nemlig saa mange Penge tilbage i Kassen, at der var Raad til at gøre Rejsen pr. Flodbaad. Altsaa gik jeg glad om Bord i en Baad i Lyon. Min Glæde skulde dog ikke vare længe.

Jeg fortalte mine Medpassagerer om mit daarlige Helbred. Vi kom til en Kro, og de lokkede mig til at drikke. De raabte alle med een Mund, at jeg skulde forsøge dette sidste Middel, at jeg skulde slaa Feberen ned ved at drikke mig fuld, hvis jeg ikke vilde være syg til evig Tid.